

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 46.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 12. November 1893.

VI. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Et Besøg i Børnehjemmet paa Vodroffvej.

Af F.—th.

Vil Læseren følge med ud til denne store, venlige Bolig for henvendte Hundrede fattige Børn, der uden den var enten hjemløse eller paavirkede af daarlige Hjem Indflydelse, en Paavirkning, som vi desværre oftest ser Frugten af i vore overbefolkede Fængsler.

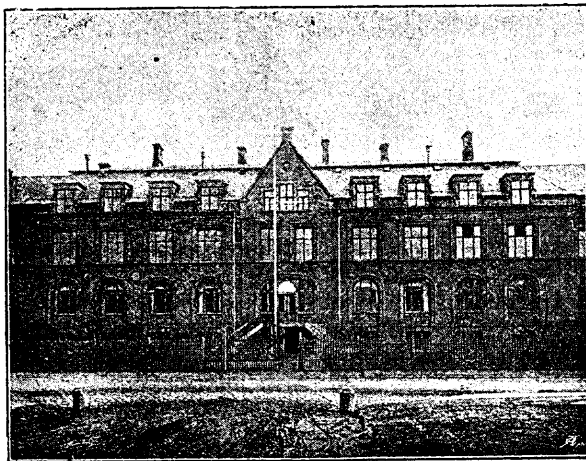
Det er nok Umagen værd at gaa hen og glæde sig over, at her i det mindste er Ly og Kærlighed, Varme og Solskin for mange, mange af disse Smaa, og at se, hvor de nyder det, og hvor de giver igen med Barnets Tilidsfuldhed af den Kærlighed, Børnehjertet ejer. At se alle disse runde, smilende Ansigter med lysende Øjne og røde Kinder, det fylder ens Hjerte med Taknemlighed mod dem, der er saa gode mod disse Smaa.

Vi kommer en Lørdag Formiddag — en af Vinterens sjældne Solskinsdage er det tilfældigvis — vi gaar over Legepladsen foran Bygningen og op ad den høje Stentrappe.

Et Barn, der just kommer løbende gennem Vestibulen, viser os Vejen til Forstanderindens Værelse. Vi banker paa og træder ind.

Fra Hjørnebordet i den hyggelige Dagligstue, møbleret som i Frøken Schneiders Tid, rejser sig, venligt hilsende, en høj, mørk Dame, Frøken Inger Pontoppidan. Vi forestiller os og kommer frem med vort Ærinde, at vi gerne vilde have Lov at se Børnehjemmet.

Hun sidder midt i mange Regnskaber og beder os derfor følge med en anden Dame, der vil vise os om. Om et lille Kvarter vil hun selv være til Tjeneste, og det vil da glæde hende at faa en Samtale med os, tilføjer hun venligt.

Børnehjemmet paa Vodroffvej i København.

Og saa følger vi med den Dame, Forstanderinden har henvist os til. Hun har været der fra Frøken Schneiders Tid, og vi taler om denne, om hendes rige, store Gerning og om den pludselige Sygdom, der rev hende bort fra denne Gerning.

Imidlertid gaar vi fra Lokale til Lokale, besøger Systuen — hvor altid tre af de større Børn er beskæftigede, da *alt* det Tøj, der bruges, bliver syet i Hjemmet — dernæst alle de store Soverum, som hver rummer ca. 12 Senge, der med Mellemrum har deres Plads, Side om Side, ud fra Væggene. Til hver to Soverum hører et Vaskerum. Vi passerer det store Køkken med de uhyre Kogekedler; ved Opvaskningen er tre eller fire af Hjemmets ældste Pigebørn beskæftigede, ligeledes i Vaskekælderen. Saa er der Forraadskamret, Rulle- og Strygekælder, og endelig kommer vi op til Sygestuen, hvor der ikke findes en eneste

hjertesyg Patient, kun en halv Sneg Børn med daarlige Øjne. Deraf er vel Halvdelen samlet om et lille Bord og beskæftiget med at trævle Uld, en yndet Tidsfordriv blandt de Smaa. De daarlige af dem er, paa Grund af Sygdommens smitsomme Karakter, isoleret i et andet, lille Værelse, under Opsigt af en større Pige, der ogsaa er angreben af Sygdommen.

Ellers er alt Sundhed og Glæde mellem Børnene. Det er Lørdag, og de kommer derfor i smaa Flokke fra deres ugentlige Bad, med Haaret fugtigt og Huden skinnende af Friskhed, og i en større Legestue samles de Mindste om os — en Sneg smaa, søde Piger med lutter fine, kongelige Navne som Dagmar, Olga, Ingeborg, Tyra o. s. v. — ikke et

eneste af de kendte Navne, der ender paa „ine“, faar vi at høre, selv om vi spørger hele Rækken rundt.

Den Mindste af dem alle, en lille tre Aars Stump, er hvid og skær som en lille Prinsesse, det blødeste Guldhaar indrammer et fint, spædt Ansigt med store, forbavsede, lyseblaa Øjne. Hun ser sart og skrøbelig ud, men er det ikke nu, forklarer Frøkenen; men da hun kom for et Aars Tid siden, var hun elendig.

Det lange, herlige Sommerophold paa Gilbjerggaard ved Gilleleje har haft sin gode Virkning paa hende som paa de andre. Der tumler de sig henved et Par Maaneder i frisk Strandluft og lader Kattegattets salte Bølger skylle al Usundhed og Skrøbelighed bort. De svageste Børn bliver der hele Sommeren, medens de andre, delte i to Hold, afløser hverandre, da Pladsen ikke er stor nok til mer end et halvt Hundrede.